

**FORMATION OF MOTIVATION TO STUDY
LATIN AT MEDICAL UNIVERSITY****Skuratova T.,**

senior teacher,

Odessa national medical university

Odessa, Ukraine

Netrebchuk L.,

senior teacher,

Odessa national medical university

Odessa, Ukraine

**ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ
У МЕДИЧНОМУ ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ****Скуратова Т.Ф.,**

старший викладач,

Одеський національний медичний університет

Одеса, Україна

Нетребчук Л.М.,

старший викладач,

Одеський національний медичний університет

Одеса, Україна

Перед системою сучасної освіти стоїть важливе завдання підготувати фахівця такого рівня, який би не просто мав певні знання, а мав би бажання, мотивацію постійного розвитку та самовдосконалення. Завдання вищого навчального закладу – не лише передати знання, а навчити вчитися, створити умови для набуття знань, створити мотивацію до навчання. Важлива роль відводиться викладачеві, який повинен формувати мотивацію на занятті.

Викладач, який знає матеріал, методикау навчання і має певний досвід, повинен спрямувати навчальну діяльність студента. Це завдання знаходить свій вияв у доборі відповідного матеріалу, вправ, умінні знайти проблему й оформити її у вигляді питання, а також у подальшій координації діяльності студента, умінні «підживлювати» його інтерес новими фактами, тим самим мотивуючи останнього до нових відкриттів, нових звершень.

Термін «мотивація» походить від лат. *«movere»* – «спонукання до дії». Видів мотивації існує безліч:

- 1) мотив самоствердження, пов'язаний з почуттям власної гідності, що виявляється в прагненні домогтися визнання і поваги в суспільстві;
- 2) мотив ідентифікації – полягає у прагненні бути схожим на свого кумира;

3) потреба у владі – найсильніша мотивація людства, мотив влади;

4) процесуально-змістовний мотив співвідноситься зі звичайним бажанням людини займатися будь-якого роду діяльністю, яка подобається.

Є й інші спонукальні фактори, наприклад, мотив відповідальності перед будь-ким, або мотив отримання схвалення з боку інших людей, або мотив уникнення покарання. У процесі навчання часто превалює негативна мотивація до навчання, якщо головним стимулом до навчання є вимоги і погрози батьків, які є ініціаторами вступу своєї дитини в той чи інший ВНЗ, спираючись лише на свої бажання бачити в ній майбутнього дипломованого фахівця, наприклад, лікаря. Саме в цей момент не доводиться говорити про існування таких мотивацій, як мотивація саморозвитку, заснована на прагненні розвитку своїх здібностей, самовдосконалення; як мотивація до прагнення досягати високих результатів, майстерності у сфері своєї діяльності.

Отже, першочерговим завданням викладача вищого навчального закладу є формування у студентів таких мотивацій, як бажання саморозвитку і бажання стати компетентним фахівцем, а найголовніше – бути особистістю, яка здатна легко адаптуватися до стрімко мінливих умов життя. У студента має з'явитися і вкоренитися бажання руху вперед, яке, однак, неможливо без наявності певної сміливості.

Формування мотивації до вивчення латинської мови та основ медичної термінології у медичному вищому навчальному закладі досить непросте завдання. Уже з першого заняття виникає потреба зацікавити студентів у вивченні цієї дисципліни, бо студенти впевнені, що латина – це нудний предмет, який вимагає тільки «зубріння» медичних термінів. Викладачеві необхідно аргументовано переконати студентів, що латина:

- Закладає філологічні основи для гуманітарної освіти. Це база європейських мов, засвоївши яку, легко вивчати англійську, французьку, італійську та інші мови.

- Латинська мова є фундаментальною основою наукової термінології, і ці знання потрібні тим, хто займається біологією, юриспруденцією та особливо медициною. Для того, щоб свідомо і грамотно користуватися анатомічною, клінічною та фармацевтичною термінологією, необхідно отримати на заняттях відповідні знання та виробити вміння, правильно вимовляти латинські терміни, розуміти їх граматичну форму і зміст, самостійно утворювати терміни. Латинська мова – це засіб наукової медичної комунікації, засіб професійного спілкування лікарів.

- Студенти можуть також переконатися, що латина – гарна гімнастика для розуму, оскільки труднощі перекладу латинських текстів привчають до важкої роботи.

- Ну і, звичайно, латина просто робить людину більш ерудованою. Латинська мова посіла гідне місце в культурному середовищі у вигляді прислів'їв та приказок, які увійшли в усі сучасні мови як зразки мудрості древніх цивілізацій, наприклад: «*Citius, altius, fortius!*» (Швидше, вище, сильніше! – девіз олімпійських ігор); «*Non progredi est regredi*» (Не йти вперед, значить йти назад); «*Divide et impera*» (Розділяй і володарюй); «*O tempora, o mores!*» (О часи, о звичаї!) Латинський вислів, загальноживаний чи професійний, прикрасить мову,

виступ, твір, зробіть його образним, переконливим, а сам автор продемонструє ерудицію, загальну і фахову освіченість.

У процесі вивчення латинської мови студенти переконуються у насиченні української мови (та інших відомих їм мов) латинізмами. Це слова, які прийшли в «готовому вигляді» з латині, і це слова, утворені з латинських коренів або за допомогою латинських афіксів. Важко уявити собі сучасну інтелігентну людину, в мові якої не зустрічалися б такі слова, як, наприклад, куратор, курс, абітурієнт, альтернатива, конкурс, екскурсія, колега, репетиція, ілюстрація, менталітет, консиліум та ін.

При вирішенні проблем мотивації у студентів до вивчення латинської мови на заняттях можна використовувати різні методи активізації творчої діяльності. Доцільно запропонувати студентам складання кросвордів по лексиці раніше пройденого матеріалу, граматичні схеми і таблиці, підготувати невеликі доповіді або презентації з історії розвитку латинської мови або медичної термінології та взяти участь в олімпіаді чи науковій конференції. Залучення студентів у бесіду на проблемні теми, вироблення здатності аналізувати й аргументувати свою позицію, активізація творчої діяльності – все це повинно зацікавити студентів і мотивувати до подальшого навчання та саморозвитку.

Висновки. Таке цілеспрямоване формування мотивації до вивчення латинської мови сприяє підвищенню рівня знань та пізнавальної, активності студентів. Одним з основних завдань сучасних педагогів стає формування у студентів стійкої мотивації до навчання впродовж життя, що допоможе їм визначитися професійно та стати кваліфікованими фахівцями.

Список використаних джерел:

1. Гилюн О. В. Освітні мотивації студентської молоді / О. В. Гилюн // Грані : наук.-теорет. і громад.-політ. альманах / Дніпропетр. нац. ун-т ім. О. Гончара; Центр соц.- політ. дослідж. – Дніпропетровськ: 2012. – № 1 (81). – С. 102–104.
2. Михайличенко В. Є. Роль мотивації навчально-пізнавальної діяльності у формуванні професійної спрямованості студентів/ В. Є. Михайличенко, В. В. Полянська // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах : зб. наук. пр. / Класич. приват. ун-т. – Запоріжжя, 2011. – Вип.17 (70). – С. 320-327.
3. Скарлупіна Ю.А. Роль викладача ділової іноземної мови в процесі запровадження європейських стандартів вищої освіти. – / <http://www.dspace.uabs.edu.ua/>
4. Методика проведення занять у вищому навчальному закладі: метод. реком. для викладачів / Л.Г.Кайдалова, О.О.Тележкіна, С.М.Полуян та ін. – Харків: Вид-во НФаУ. – 2004. – 60 с.
5. Епифанцева А.А., Епифанцев А.В. О мотивации изучения латинского языка в ВУЗе.// Современные наукоемкие технологии. – 2010. – № 2. – С.57-58.